

נדה כא

ר' יהודה אומר: בין כך ובין כך טמאה	אם יש עמה דם - טמאה, ואם לאו - טהורה	חתיכה
תטיל למים, אם נמחו - טמאה, ואם לאו - טהורה		כמין קליפה, כמין שערה כמין עפר, כמין יבחושין אדומים
אם יש עמהם דם - טמאה, ואם לאו - טהורה		כמין דגים, חגבים, שקצים ורמשים
וחכמים אומרים: כל שאין בו מצורת אדם - אינו ולד	ר' מאיר - אם זכר - תשב לזכר, ואם נקבה - תשב לנקבה, ואם אין ידוע - תשב לזכר ולנקבה	מין בהמה חיה ועוף, בין טמאין בין טהורין

ר' יהודה אומר: בין כך ובין כך טמאה	המפלת חתיכה, אם יש עמה דם - טמאה, ואם לאו - טהורה	
לא טימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים, אבל של שאר מיני דמים - טהורה		רב יהודה אמר שמואל
זיל בתר רוב חתיכות, ורוב חתיכות של ארבעת מיני דמים הויין	לא אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים	ר' יוחנן - של ארבעת מיני דמים - דברי הכל טמאה, של שאר מיני דמים - דברי הכל טהורה, לא נחלקו אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה
אי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם	אפשר לפתיחת הקבר בלא דם	רב נחמן בר יצחק (ור' יוחנן לפי לשון אחר)

קושי על שמואל:

המפלת חתיכה אדומה, שחורה, ירוקה, ולבנה, אם יש עמה דם - טמאה, ואם לאו - טהורה.
רבי יהודה אומר בין כך ובין כך טמאה

קשיא לשמואל דאמר שמואל: לא טימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים, והא קתני **ירוקה ולבנה**, ופליגי רבי יהודה!

ניסיון לתרץ ודחייתו: וכי תימא: כי פליגי רבי יהודה - אאדומה ושחורה, ואירוקה ולבנה - לא, אלא **ירוקה ולבנה** למאן קתני לה? אילימא רבנן - השתא אדומה ושחורה מטהרי רבנן, ירוקה ולבנה מיבעיא? אלא לאו - לרבי יהודה, ופליגי!

קושי על ר' יוחנן: לרבי יוחנן דאמר: של ארבעת מיני דמים - דברי הכל טמאה, הא קתני אדומה ושחורה ופליגי רבנן!

ניסיון לתרץ ודחייתו: וכי תימא: כי פליגי רבנן - אירוקה ולבנה, אבל אדומה ושחורה - לא, אלא **אדומה ושחורה** למאן קתני לה? אילימא רבי יהודה - השתא ירוקה ולבנה טמאה, אדומה ושחורה מיבעיא? אלא לאו - רבנן, ופליגי!

חיזוק לר נחמן בר יצחק: ובפלוגתא דהני תנאי, דתניא: **קשתה שנים ולשלישי הפילה, ואינה יודעת מה הפילה** - הרי זו ספק לידה ספק זיבה, מביאה קרבן ואינו נאכל. רבי יהושע אומר: מביאה קרבן ונאכל, שאי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם.

לשון אחר בשיטת ר' יוחנן: באפשר לפתיחת הקבר בלא דם קמיפלגי,

המפלת חתיכה, סומכוס אומר משום רבי מאיר, וכן היה רבי שמעון בן מנסיא אומר כדבריו: קורעה, אם יש דם בתוכה - טמאה, ואם לאו - טהורה.		
כרבנן, ועדיפא מדרבנן	כרבנן - דאמרי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם	ועדיפא מדרבנן - דאינהו סברי עמה - אין, בתוכה - לא, וסומכוס סבר: אפילו בתוכה
המפלת חתיכה, ר' אחא אומר: קורעה, אם תוכה מאדים - טמאה, ואם לאו - טהורה		
כסומכוס, ועדיפא מסומכוס	כסומכוס - דאמרי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם	ועדיפא מסומכוס - סומכוס כי מצא דם בתוכה, טמא, לר' אחא אפילו אם תוכה מאדים אבל אין בו דם

אמר רב חסדא : ובחתיכה לבנה	המפלת חתיכה, רבי בנימין אומר : קורעה, אם יש בה עצם - אמו טמאה לידה.
אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי : המפלת חתיכה - קורעה, אם יש בה דם אגור - טמאה, ואם לאו - טהורה	
	כסומכוס וקילא מכולהו

שאלה : בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא : הרואה דם בשפופרת מהו? **ככשורה** אמר רחמנא ולא בשפופרת או דלמא - האי **ככשורה** מיבעי ליה - שמטמאה מבפנים כבחוץ?

תשובה : אמר ליה : **ככשורה** אמר רחמנא ולא בשפופרת ; דאי בבשרה מבעי ליה שמטמאה מבפנים כבחוץ - א"כ נימא קרא בבשר, מאי **ככשורה** - שמע מינה תרתי.
קושי : והא"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי : המפלת חתיכה - קורעה, אם יש בה דם אגור - טמאה, ואם לאו - טהורה! - כלומר - דם באגור בתוכה מטמא
תירוץ : הכי השתא? התם - דרכה של אשה לראות דם בחתיכה, הכא - אין דרכה של אשה לראות דם בשפופרת.

ניסיון להקים דין שפופרת במחלוקת תנאים : לימא שפופרת תנאי היא ; דתניא, **המפלת חתיכה, אף על פי שמלאה דם, אם יש עמה דם - טמאה, ואם לאו - טהורה. רבי אליעזר אומר : ככשורה - ולא בשפיר, ולא בחתיכה. קושי על הברייתא** : ר' אליעזר היינו תנא קמא!

תיקון דברי הברייתא : אימא : שרבי אליעזר אומר בבשרה ולא בשפיר ולא בחתיכה

המשך הברייתא : **וחכמים אומרים : אין זה דם נדה אלא דם חתיכה**

קושי : תנא קמא נמי טהורי מטהר!

תירוץ ובכך הקמת המחלוקת ביניהם בעניין שפופרת : אלא דפלי פלויי איכא בינייהו, תנא קמא סבר : בבשרה - ולא בשפיר ולא בחתיכה, והוא הדין לשפופרת ; והני מילי - היכא דשיעא, אבל פלי פלויי - טמאה, מאי טעמיה - **ככשורה** קרינא ביה. ואתו רבנן למימר : אף על גב דפלי פלויי - אין זה דם נדה אלא דם חתיכה. הא דם נדה ודאי טמא, ואפילו בשפופרת נמי!

